

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2015/56/668

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van mevrouw [naam], appellante, woonachtig te Almere, gericht tegen het besluit van de BSA-commissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerster, om appellante een negatief studieadvies toe te kennen.

I. Loop van het geding

De gemachtigde van appellante, te weten mr. P. de Haan, advocaat, heeft op 28 september 2015 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 19 augustus 2015. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 9 oktober 2015 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante niet uitgenodigd, omdat bij de voorbereiding van het bestreden besluit al een gesprek had plaatsgevonden en in het beroepschrift geen nieuwe feiten en omstandigheden door appellante zijn aangevoerd. Een minnelijke schikking is derhalve niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft vervolgens op 14 oktober 2015 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 3 november 2015.

Appellante is in persoon verschenen. Tevens is mr. P. de Haan, advocaat, verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door prof. mr J. Struiksma, voorzitter van de BSA-commissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting, gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante volgde in het studiejaar 2014-2015 voor het eerste jaar de opleiding Rechtsgeleerdheid. Zij heeft in het afgelopen studiejaar onvoldoende studieresultaten behaald om een positief studieadvies te krijgen; te weten 9 van de daarvoor minimaal benodigde 42 EC. Als reden daarvoor meldt appellante dat persoonlijke omstandigheden haar verhinderden optimaal te studeren. In periode 3 was appellante ziek. De medicijnen die zij daarvoor toegediend kreeg, werkten niet goed en zorgden voor bijwerkingen.

De vader van appellante is in periode 5 mishandeld tijdens zijn werk. In periode 6 heeft de strafzaak tegen de dader van de mishandeling plaatsgevonden. In deze laatste periode had appellante hertentamens moeten afleggen. Deze gebeurtenissen hebben op appellante, die bij haar ouders woont, veel indruk gemaakt, waardoor zij zich onvoldoende kon concentreren op haar opleiding. Appellante heeft de omstandigheden naar behoren gemeld. Ter onderbouwing heeft zij bewijsstukken aangeleverd van haar huisarts en van de gebeurtenissen die met de situatie van de vader van appellante te maken hebben. Daarmee heeft zij voldaan aan de voorwaarden om haar opleiding te mogen voortzetten.

Verweerster geeft te kennen dat appellante weliswaar melding heeft gedaan van de beschreven omstandigheden, maar dat pas op 7 juni 2015 heeft gedaan.

De omstandigheden die appellante heeft ingebracht, vonden plaats in de periode 3, 5 en 6. Appellante heeft echter ook in de overige perioden vrijwel geen resultaten behaald. De ingebrachte omstandigheden kunnen in onvoldoende mate gerelateerd worden aan de studieresultaten. Naar de mening van verweerster is er daarom onvoldoende reden het toekennen van het studieadvies op te schorten. Conclusie is dat appellante niet voldoet aan de eisen.

III. Standpunten van partijen

Appellante licht toe dat zij haar studiepunten heeft behaald in de periode 2 en 3. Na de mishandeling van haar vader is appellante door haar huisarts doorverwezen naar een psycholoog om de gevolgen van de situatie te boven te komen. Appellante is enig kind en woont bij haar ouders. Zij heeft haar vader niet eerder gezien in een vergelijkbare situatie. Zij is daar erg van onder de indruk geraakt. Appellante is van mening dat verweerster geen rekening heeft gehouden met haar persoonlijke omstandigheden.

Haar gemachtigde vult aan dat appellante de persoonlijke omstandigheden die zich voordeden in januari, mei en juni tijdig heeft gemeld. Een afweging van de studieresultaten acht hij niet noodzakelijk. Het blote feit dat de beschreven omstandigheden zich hebben voorgedaan moet leiden tot verlenging van de periode om de eerste 42 EC te behalen.

Gemachtigde vraagt zich voorts af of de wettelijk verplichte waarschuwing wel aan appellante is gegeven. Tot slot acht hij de motivering van het besluit onvoldoende.

Verweerster zet uiteen dat een studieadvies vooraf wordt gegaan door ten minste twee schriftelijke waarschuwingen. Deze zijn ook aan appellante gegeven.

Verder licht verweerster toe dat appellante haar omstandigheden pas begin juni heeft gemeld. Om het studieadvies op te schorten moet appellante aantonen dat de persoonlijke omstandigheden een rechtstreeks relatie hebben met de studieresultaten. Daarin slaagt appellante niet. Verweerster wijst er ten overvloede op dat appellante na twee jaar geen 42, maar 60 EC moet hebben behaald.

IV. Overwegingen van het College

Op grond van artikel 7.8b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) kan het instellingsbestuur uiterlijk aan het einde van het eerste jaar van inschrijving of zolang het eerste cursusjaar ('propedeuse') niet succesvol is afgerond, aan het advies over de voortzetting van de studie een afwijzing verbinden. Deze afwijzing kan slechts worden gegeven, indien de student naar het oordeel van het instellingsbestuur, met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden, niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, doordat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. In artikel 2.1 van de Uitvoeringsregeling WHW is een limitatieve opsomming te vinden van omstandigheden die aanleiding kunnen zijn af te zien van een negatief bindend studieadvies. Voor het maken van een uitzondering op de regeling van het bindend studieadvies op grond van deze omstandigheden is bovendien vereist dat tussen het bestaan van die omstandigheden en de studievertraging een causaal verband bestaat. Het ligt voorts op de weg van de student het bestaan van omstandigheden, zoals bedoeld in de Uitvoeringsregeling WHW, en genoemd causaal verband voldoende aannemelijk te maken.

Het College van Beroep stelt vast dat appellante niet heeft aangetoond dat er een causaal verband bestaat tussen de omstandigheden die appellante heeft gemeld en haar studieresultaten. Hierbij is met name van belang dat de door appellante aangevoerde omstandigheden betrekking hebben op bepaalde periodes, terwijl appellante gedurende het gehele studiejaar slecht heeft gescoord op de tentamens van het eerste studiejaar. Alles afwegende heeft verweerster in redelijkheid tot haar beslissing kunnen komen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 16 november 2015 door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, mw. J. Beuk, prof. dr. L.H. Hoek, prof. dr. A. P. Hollander, mw. drs. T. Mekking, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J. G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J. G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 45,-.